

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 48.

Trettende Session.

15de Møde.

Onsdagen den 23de October Kl. 1.

(Forsfat.)

C. Petersen (forsfat): Jeg har ikke nogen Engstelse for, at Beboerne fra By og Land ikke skulde kunne arbejde sammen; store Erfaringer kan der jo ikke derom være, men der er tidligere blevet henviist til Skoleraadet, og det er da ogsaa en Erfaring, som man er berettiget til her at nævne. Det kan være, at adskillige Medlemmer kunne have forskellige Erfaringer i den Henseende, men efter det Kjendskab, jeg har til disse Sager, arbejde Affendingerne fra Land og By fortræffelig sammen i Skoleraadene. Jeg kunde ogsaa nævne et Forhold, hvor det Samme viser sig, og som ialtfald for nogle af dette Things Medlemmer er af særlig Interesse; naar der nemlig har været Tale om Bidrag til Bøndehøjskoler, da kunde jeg nævne enkelte Medlemmer fra Byerne, som i den Henseende staae som de fortræffeligste Talsmænd for disse Skoler. Jeg kan saaledes paa ingen Maade være Frygt for, at en god Samarbejden mellem By og Land ikke vil finde Sted. — Jeg troer vel, at der er nogle Interesser, som ere særlige, men saa ville de faae Leilighed til at træde frem og forhandles imod hinanden og derved udbjævnnes paa den bedste Maade; man skal netop ikke sondre dem fra hinanden, thi derved lader man dem fremtræde endnu skarpere, end det for det Heles Vel er ønskeligt eller nødvendigt. Jeg troer, at kun derved, at Kjøbstad og Land arbejde sammen i de Interesser, som ere og bør

være fælles, kan der komme noget virkeligt Gælt ud, kan der komme Noget ud, som er ønskeligt og helbigt for Borgeren og Landboeren — jeg bruger her Ordet „Borger“ med Hensyn til Kjøbstadboeren, uagtet jeg baade ønsker og haaber, at det altid maa være Tilfældet, at enhver dansk Mand, hvad enten han boer i Byen eller paa Landet, føler sig paa samme Maade som dansk Borger, og det er min fulde Overbeviisning, at der ikke er Noget tilhinder derfor. Jeg troer, som sagt, at der vel kan være nogle særlige Interesser mellem Kjøbstad og Land; men derfor maa det være vort Kald at varetage dem saaledes, at de kunne bestaae ved Siden af hinanden og med det Heles Vel, saa at de ikke skulde ødelægge eller fortære hinanden, hvad der heller ikke ligger i Samfundets eller i de enkelte Personers Interesse. Det er derfor jeg meget maa ønske, at denne Sag fremmes videre, saa at den bliver ophøiet til Lov i nærværende Session.

Endnu er der Ingen, der har villet berøre et lille kilbent Punkt i Lovudkastet, nemlig om Rejsegodtgjørelse for Amtsraadets Medlemmer; jeg skal ikke undslaae mig derfor. I den Henseende troer jeg, at det ikke er tilstrækkeligt, naar det hedder: „at naar Amtsraadet beslutter saadant, kan der tillægges dets Medlemmer Befordringsgodtgjørelse af 3 Mk. for hver Miils Veilængde for de udenfor selve Amtsraadsmøderne foretagne Reiser“; thi jeg troer, at det bør udtrykkes bestemt i selve Lovudkastet, at ethvert Medlem faaer Rejsegodtgjørelse; det er ganske vist ikke en Ubethdelighed at være Medlem af Amtsraadet i en Række af Aar; i den Henseende udfordres der ganske vist nogen